BASCHET

Selecţia, o problemă la ordinea zilei

Din nou veşti bune despre acţiunea de depistare a elementelor tinere dotate cu talie înaltă. La Cluj, Satu Mare, Rădăuţi şi Galaţi au fost organizate selecţii la care au participat jucătorii recomandaţi de profesori de educaţie fizică, antrenori şi tehnicieni ai baschetului din regiunile respective. Din rapoartele delegaţilor federali am aflat că au fost remarcaţi următorii: la Cluj: **Gh. Roman** (născut în anul 1948, înălţimea 1,95 m), **Dan Roman** (1949 — 1,94 m), **Nicolae Lascu** (1948 — 1,88 m), **Lucian Andreiţu** (1949 — 1,91 m); la Satu Mare: **Mircea Racoviţeanu** (1948 — 2,01 m); **Ştefan Gozner** (1947 — 1,96 m), **Alexandru Achim** (1948 — 1,86 m), **Iosif Pazurich** (1948 — 1,86 m), **Iuliana Seres** (1947 — 1,75 m), **Irina Horvat** (1947 — 1,75 m); la Rădăuţi: **Liviu Papuc** (1950 — 1,89 m), **Viorica Munteanu** (1950 — 1,69 m), **Victoria Baţariuc** (1948 — 1,76 m); la Galaţi: **Floarea Giscă** (1949 — 1,78 m), **Ştefan Stănculea** (1947 — 1,90 m), **Mariana Ionescu** (1951 — 1,70 m). Dintre aceştia, federaţia de baschet va alege pe cei mai dotaţi pentru a participa la taberele ce vor fi organizate în timpul verii.

Sîntem convinşi că în zilele următoare vom primi şi alte veşti care să dovedească preocupare pentru depistarea elementelor de perspectivă, de care are atîta nevoie această disciplină. Totodată, însă, se cuvine să amintim comisiilor regionale că activitatea în această direcţie nu trebuie să se limiteze la recomandarea jucătorilor către federaţie. Este bine ca înseşi comisiile să îndrume tinerele elemente către şcolile sportive de elevi şi secţiile de baschet ale cluburilor şi asociaţiilor sportive, să controleze şi în continuare cum se desfăşoară munca de instruire cu aceşti jucători, cum sînt promovaţi în echipele de performanţă. Apelul se adresează în aceeaşi măsură comisiilor raionale şi orăşeneşti, ca şi antrenorilor şcolilor sportive de elevi şi ai cluburilor. Să nu uităm că datorită activităţii duse cu toată dragostea, unii antrenori au obţinut rezultate frumoase, ridicînd elemente pînă în loturile reprezentative. Este vorba, de pildă, de prof. **Gh. Basilidis** din Gheorgheni, care le-a depistat pe **Irina Vasilescu** şi **Elisabeta Lucaci**, şi de prof. **Ştefan Stoian** din Mediaş care i-a pregătit pe **E. Iecheli** şi **I. Dicai**. Aceşti doi antrenori au fost premiaţi de altfel de federaţia de baschet. Cine le urmează exemplul?

Din scrisorile primite la redacţie

BAILEŞTI. Membrii asociaţiei sportive Ştiinţa, de pe lîngă şcoala medie din localitate, şi-au amenajat, prin muncă patriotică, un frumos complex sportiv, compus din terenuri de volei, baschet, handbal redus şi tenis, prevăzute cu instalaţii pentru nocturnă. La realizarea cu resurse locale, a acestor terenuri de sport, şi-au adus aportul, printre alţii, tov. Sabin Ungureanu (directorul şcolii), profesorii I. Demetrescu, Ion Gheorghe, M. Roşu, P. Stoicescu, numeroşi elevi (ca Maria Bistriceanu, Alexandra Ghinea, Ion Colan, Al. Firtulescu, Al. Moreanu, P. Licurici). De curînd, elevii şi-au amenajat şi un teren de fotbal cu pistă de atletism, sectoare de aruncări şi sărituri. Aceste amenajări vor fi date în folosinţă la 1 octombrie 1965.

I. Vădeanu — coresp.

BRAZI. **Campionatul asociaţiei sportive se bucură de multă popularitate printre tinerii din cadrul asociaţiei Petrol-Rafinăria Brazi. Recent, consiliul asociaţiei a organizat un concurs de şah pentru clasificare. În grupa I, primele două locuri au fost ocupate de sudorul Nicolae Frăsineanu şi laborantul B. Paraschiv, fiecare cu cîte 8,5 puncte din 11 posibile. În grupa a doua, locul I a revenit electricianului Constantin Badea, cu 10 puncte din 12 posibile.**

C. Negulescu şi Gh. Alexandrescu — coresp.

SIBIU. Deşi sînt mari iubitori de sport, cei peste 1000 de membri UCFS din cadrul asociaţiei sportive Libertatea Sibiu (preşedinte Mihai Fluieraş, secretar Ion Georgescu) nu au participat — de la începutul anului şi pînă în prezent — **la nici o întrecere sportivă.** Doar secţia de popice are o oarecare activitate. Secretarul asociaţiei... precizează **„la noi nici măcar înscrieri pentru întrecerile Spartachiadei de vară nu s-au făcut"!** Ce au de spus în această privinţă tovarăşii de la CSM Sibiu, care răspund de controlul şi îndrumarea asociaţiilor sportive din localitate?

Ion Pietraru — coresp.

SIGHIŞOARA. **Ne aflăm în plin sezon de nataţie. Cu toate acestea, ştrandul din oraşul nostru se găseşte într-o stare de nedescris. Pînă să pătrund în incinta ştrandului a trebuit să lupt cu... buruienile, care-mi ajungeau pînă la genunchi. Uşile de la cabine erau date de perete, multe dintre ele sparte, lipsite de încuietori. În alţi ani, în această perioadă, cabinele, pereţii bazinului, gardurile erau vopsite în alb, nisipul proaspăt adus din Valea Trotuşului te îmbia să faci plajă. În prezent, paragina şi buruienile „tronează" în voie.**

Şi aceasta cu toate că Sighişoara este şi un centru turistic important.

Ion Turjan — coresp.

Confortabilul hotel Negoiu, inaugurat cu doi ani în urmă, a fost un dar primit cu nespusă bucurie de drumeţii Făgăraşului.

Foto: I. Petcu

COLŢUL TURISTIC

Munţii Făgăraşului, o nestemată a Carpaţilor noştri!

Am constatat deseori că începătorii în activitatea turistică se gîndesc cu neliniste sau chiar cu teamă la o eventuală excursie în Munţii Făgăraşului. Măreţia şi sălbăticiunea masivului, înălţimile impunătoare şi aspectul de duritate oferit de impresionanta panoramă a Făgăraşului au creat falsa impresie că potecile sale pot fi străbătute doar de turişti cu experienţă, pregătiţi să facă faţă capriciilor drumurilor ce şerpuiesc peste creste sau în jurul lacurilor de mare altitudine. Dacă mai amintim şi de numele sonore şi deloc încurajatoare ale unor locuri de trecere, ca „Fereastra Zmeilor", „Trei paşi de moarte", „Strunga Dracului" ş.a., ne dăm şi mai bine seama de ce atunci cînd îndemni pe cineva să facă o excursie în Făgăraş se simte captivat, dar totodată cade puţin pe gînduri.

În mod nejustificat însă, pentru că Munţii Făgăraşului sînt uşor de parcurs, dovadă fiind numărul impresionant al celor ce îi străbat, în special în lunile de vară. Drumurile sînt ceva mai lungi decît în Bucegi, Retezat sau în alte masive, dar toate sînt accesibile oricărei vîrste. Iată de ce, în rîndurile de mai jos, ne adresăm, în special, celor care au dorit sau doresc să meargă în Făgăraş, dar cărora imaginea acestui masiv le-a creat impresia, greşită, că sînt greu de vizitat.

De la început trebuie să precizăm că, deşi lanţul Făgăraşului se întinde pe o lungime de peste 70 de kilometri, constituind cea mai grandioasă regiune alpină din Carpaţii României, principalele puncte de atracţie sînt cuprinse între cabanele Podragu (se ajunge din staţia C.F.R. Ucea), Bîlea Lac (staţia C.F.R. Arpaş) şi Negoiu (staţia C.F.R. Porumbacu). În apropierea acestor cabane, ca şi pe drumurile ce le leagă, se află numeroase puncte de mare interes turistic. De la Podragu, de pildă, se poate urca pe cel mai înalt vîrf al ţării noastre: Moldoveanu — 2543 m sau pe Viştea Mare — 2527 m. De la Podragu, trecînd pe lîngă gingaşele lacuri glaciare Podrăgelu şi Capra, se ajunge în minunata căldare a Lacului Bîlea (2034 m) unde se află frumoasa cabană cu acelaşi nume. Lacul Bîlea este, de altfel, punctul central al excursiilor din Făgăraş, deoarece de aici se pot organiza numeroase plimbări ca, de pildă, la cabana Bîlea Cascadă, pe drumul sălbaticei Văi a Doamnei, cu împoiere la Bîlea Lac peste Piatra Dracului, Vf. Netedu şi Vf. Vinătoarea lui Buteanu. Un drum scurt şi uşor duce de la Bîlea Lac la cascada Bîlea, unde se poate admira o cădere de apă de aproape 50 de metri. În continuarea excursiei, plecînd de la Lacul Bîlea peste Şaua Paltinului, Vf. Paltinului (2200 m), Vf. Lăiţelul (2403 m), trecînd pe lîngă odihnitorul Lac Călţun, urcînd apoi Vf. Negoiu (2536 m) şi coborînd pe lîngă vestitele Ace ale Cleopatrei, se ajunge la confortabilul hotel Negoiu, amenajat pe locul vechii cabane. Acest traseu, mai dificil de străbătut prin Strunga Dracului, poate fi uşurat (dar şi lungit), ocolind drumul prin Strunga Doamnei sau Strunga Ciobanului.

Firesc, e imposibil să descrii în cîteva rînduri drumurile Făgăraşului care pornesc, de fapt, de la Urlea şi, trecînd pe la cabanele Sîmbăta, Podragu, Bîlea Lac şi Negoiu, ajung pînă la cabana Suru (staţia C.F.R. Sebeş Olt). Ne-am limitat însă la cîteva puncte de interes turistic şi vom aminti în încheiere că prin complexul formelor de teren, prin sălbăticia versantelor, prin circurile impresionante ale căldărilor glaciare, prin gingăşia lacurilor şi apariţia semeţelor capre negre des întîlnite în acest masiv, Munţii Făgăraşului constituie o adevărată nestemată a munţilor României.

Vă invităm să-i vizitaţi!

D. STĂNCULESCU

Reportaj

SPORTIVI AI ZILELOR NOASTRE

Mă plimbam într-o după-amiază pe aleile din parcul ştrandului oraşului Piteşti. La un moment dat, freamătul tribunelor mă invită la terenul de fotbal. Cînd am ajuns acolo, meciul Tablierul Piteşti — Petrolul Băscov era pe sfîrşite şi cei de la Tablierul se apărau cu îndîrjire ca să menţină rezultatul: 2—1 pentru ei. Lîngă mine, un om între două vîrste se frămînta, trăia fiecare fază. Intru în vorbă cu vecinul.

— Cu cine ţineţi?

— Cu cei care joacă mai bine, mi-a răspuns fără a mă lua în seamă.

— Deci, cu cei de la... Băscov.

— Nu, întoarse capul la mine Cu Tablierul. Pînă acum am dominat noi.

O acţiune periculoasă la poarta echipei Tablierul ne întrerupe pentru un moment discuţia, dar spre satisfacţia tovarăşului meu, fundaşul dreaptă respinge, printr-o intervenţie spectaculoasă, atacul advers.

De unde-l cunosc eu pe tînărul fotbalist răsplătit cu aplauze? Parcă l-am mai văzut anul trecut tot la Piteşti, în întrecerile etapei regionale a Spartachiadei republicane.

— Spuneţi-mi, fundaşul dreapta de la echipa dv. nu e Ion Ciucă?

— Da, el este. Vă place cum joacă? L-am descoperit anul trecut, în cadrul întrecerilor Spartachiadei pe fabrică. Acum e un jucător de bază al echipei noastre.

— Lucraţi împreună?

— Da. E lăcătuş mecanic la Întreprinderea de poduri metalice, prefabricate, beton.

— În întrecerea din... producţie cum se comportă Ciucă?

— E un băiat şi jumătate. În întrecerea socialistă pornită în cinstea celui de al IV-lea Congres al partidului a depăşit planul, în luna iunie, cu 22 la sută, ceea ce înseamnă 6 000 lei în plus. Luna aceasta, brigada pe care o conduce şi-a propus să confecţioneze 1 600 de metri liniari de cămaşă pentru axele flexibile în loc de 1 200 metri cît prevede planul.

— Sînt exacte aceste cifre? Vreau să le...

— Mai mult ca exacte, mă întrerupe interlocutorul meu răsuflînd uşurat cînd arbitrul a fluierat sfîrşitul jocului. Eu sînt maistrul secţiei strungărie unde lucrează brigada lui Ciucă. Să facem cunoştinţă: Gheorghe Radu. Dar ce vreţi să faceţi cu aceste cifre?

— Sînt de la ziar şi poate am să scriu ceva.

— Aha. Atunci vă rog să reţineţi şi faptul că echipa noastră termină pe locul 5 în primul an de activitate în campionatul oraşenesc. Acesta a fost ultimul meci.

★

De la Piteşti treburile m-au purtat la Sibiu. Cu Victoria Burnete m-am întîlnit pentru prima oară tot anul trecut, la Sighişoara. Echipa de volei Steaua roşie Sibiu, din care făcea parte şi ea, pierdu-se cu 2—1 calificarea în faza de zonă a Spartachiadei republicane, în faţa formaţiei Şcolii sanitare din Sighişoara.

Lasă, fetelor, îşi consola ea colegele, trebuie să fim bucuroase că am reuşit să ajungem pînă aici. Acum avem o echipă pe care o s-o înscriem în campionat. Şi dacă o să ne pregătim cum se cuvine o să trăim şi noi clipele victoriei.

Pe Victoria am mai reîntîlnit-o de cîteva ori pe terenurile de volei, jucînd alături de tovarăşele ei de muncă în campionatul oraşului Sibiu. Niciodată însă nu am văzut-o la locul de muncă. Aşa că...

La secţia a II-a confecţii bărbăteşti a fabricii „Steaua roşie" am zărit-o pe Victoria Burnete. Cînd am ajuns lîngă ea, a exclamat bucuroasă:

— Bine aţi venit! Ce vînt v-a adus pe la noi?

— Vreau să văd ce mai face... echipa de volei.

— Treburile merg cam prost — răspunse Victoria, cu o urmă de regret în glas. Elena Pădureanu şi Maria Domnaru s-au căsătorit şi nu mai vin, Bonfor Haindrum s-a îmbolnăvit, Maria Trif spune că nu mai are timp. Şi antrenorul ne-a părăsit...

— S-a desfiinţat echipa?

— Aproape. La cîteva meciuri din tur nu ne-am putut prezenta pentru că nu am avut şase fete.

— În ultima şedinţă de U.T.M., a intervenit secretara organizaţiei U.T.M., Ana Radu, am hotărît să punem pe picioare echipa de volei. Tu, se adresează Victoriei, ne-ai spus că cunoşti cîteva fete care pot avea loc în echipă.

— O vedeţi, ne arătă Victoria, pe fata aceea înaltă. E Maria Jurcă. O să mai auziţi de ea.

Am aflat că, datorită Victoriei Burnete, s-au înscris în secţia de volei Paraschiva Ionaş, Eugenia Ţăranu, Maria Nistor şi alte fete cu calităţi în practicarea acestui sport, că în curînd vor începe pregătirile în vederea returului sub îndrumarea noului instructor voluntar, Ioan Balteş. La plecare l-am întrebat pe Ioan Hentea, tehnicianul secţiei a II-a confecţii bărbăteşti, ce părere are despre munca voleibalistei Burnete.

— Cine, Victoriţa? E o fată de ispravă. Şi în muncă dar şi în sport.

★

V-am făcut cunoştinţă cu o fată şi un băiat din mulţimea de tineri remarcaţi cu ocazia Spartachiadei republicane, care continuînd să se pregătească cu conştiinciozitate merg pe drumul afirmării.

TR. IOANIŢESCU